

Ryszard Żmuda

Mgr inż. Stanisław LECZYCKI (ur. 1938) Wrocław – AM

Forum Bibliotek Medycznych 6/1 (11), 486-488

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mgr inż. Stanisław LECZYCKI (ur. 1938), elektronik, rzeczoznawca, konstruktor, kierownik Biblioteki i Ośrodka Informacji Naukowo-Technicznej i Instytutu Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej, nauczyciel akademicki, starszy dokumentalista dyplomowany, dyrektor Biblioteki Głównej Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

Urodził się 5 stycznia 1938 roku w miejscowości Nowy Pohost, pow. Brasławski, woj. Wileńskie, w rodzinie inteligentnej Wincentego i Bronisławy z domu Mońska. Ojciec był urzędnikiem i rolnikiem, pracownikiem PZUW w Brasławiu i właścicielem gospodarstwa rolnego w Zajnowie i Dziegciarach, a matka zajmowała się prowadzeniem domu i wychowywaniem dziecka. Jest żonaty. Ma córkę Agatę (ur. 10 VII 1970). W czasie II wojny światowej rodzina Leczyckich wraz z pięcioletnim synem została wywieziona w 1943 roku przez Niemców do obozu pracy przymusowej w Gross Auegdz (Sudettenland), gdzie pracowali do 1945 roku. W maju 1945 r. powrócili do kraju. Nie mając możliwości powrotu w rodzinne strony, które zajęte przez ZSRR, nie znalazły się w powojennej Polsce, osiedlili się w Zgorzelicach, które później zmieniły nazwę na Zgorzelec, gdzie ojciec – początkowo jako wolontariusz – został zatrudniony w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym.

Do Szkoły Podstawowej (1 IX 1945-), następnie Liceum Ogólnokształcącego, uczęszczał w Zgorzelcu, gdzie w 1955 roku uzyskał świadectwo dojrzałości. Zaraz po maturze rozpoczął studia na Wydziale Łączności Politechniki Wrocławskiej. Dnia 1 III 1962 roku uzyskał dyplom magistra inżyniera łączności. Napisał pracę magisterską na temat generatorów pola magnetycznego, której promotorem był prof. dr hab. Wilhelm Rodkiewicz. Podwyższał kwalifikacje w zakresie dokumentacji i informacji naukowej na kursie Doskonalącym z Informacji Naukowej PAN w Warszawie (1974-1975). Ukończył Studium Podyplomowe Prognozowania Technicznego przy Instytucie Organizacji i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej (1976). Zdał egzamin przed Komisją Egzaminacyjną dla Dyplomowanych Pracowników Dokumentacji Naukowej, działającej przy Polskiej Akademii Nauk (31 III 1976).

Zajmowane stanowiska i pełnione funkcje: Politechnika Wrocławska. Katedra Techniki Odbiorczej – asystent stażysta (1 X 1962 -), starszy inżynier, specjalista konstruktor; Instytut Telekomunikacji i Akustyki. Ośrodek Informacji Naukowo-Technicznej, kierownik (1 IX 1975 -), następnie Biblioteki i w/w Ośrodka (1 II 1991-31 I 1992); Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. Biblioteka Główna – starszy dokumentalista dyplomowany (15 I 1992-15 I 1995), dyrektor (1 II 1992-31 III 1994); Politechnika Wrocławska. Wrocławskie Centrum Sieciowo-Superkomputerowe

- starszy dokumentalista dyplomowany i zastępca dyrektora ds. administracyjno-ekonomicznych (16 I 1995 -), kierownik ds. administracyjnych (do 28 II 2004). Od 1 III 2004 roku przeszedł na emeryturę, po 42 latach pracy zajmując się sprawami rodzinnymi i codziennym życiem, które jeszcze pozostało.

Działalność dydaktyczną i pracę naukowo-badawczą prowadził równoległe z wykonywaniem innych czynności. Przez pierwsze dziesięć lat wykonywał prace o charakterze inżyniersko-technicznym oraz związane z doskonaleniem warsztatu dydaktycznego (laboratoria, ćwiczenia, wykłady z układów elektronicznych). Uprawnienia rzeczoznawcy ds. jakości tele- i radioodbiorników sprzętu elektroakustycznego i osprzętu radiotechnicznego uzyskane w 1996 roku, pozwoliły mu na prace zlecone przez PZU i Sądy Rejonowe. Uczestniczył w realizacji zleceń przemysłu i instytutów naukowych prowadzonych przez w/w katedrę, a następnie Zakład Radiotechniki. Później zajął się informatyką i informacją naukowo-techniczną. Na wniosek dyrektora Instytutu Telekomunikacji i akustyki zorganizował w roku 1971 Ośrodek Informacji Naukowo-Technicznej, niezależny od funkcjonujących bibliotek. Brał udział w realizacji zleceń powierzonych przez Instytut Łączności w dziedzinie metod projektowania układów pomiarowych, zakłóceń radioelektrycznych i komputerowego opracowania wyników. Ogłosił drukiem 10 publikacji. W bibliografii podmiotowej zarejestrowano 6 pozycji.

Będąc z wykształcenia inżynierem i mając wieloletnie doświadczenie dydaktyczne (10) i praktyczne (20) doskonale i perspektywicznie rozumiał pilne potrzeby przyspieszenia niezbędnej komputeryzacji w bibliotekach uczelnianych. W Akademii Medycznej we Wrocławiu dążył do szybkiego i taniego wdrożenia techniki komputerowej. W nowym środowisku nie znalazł większego zrozumienia, aby przeprowadzić planowane zmiany. Otrzymał do dyspozycji tylko minimalne środki finansowe, spotkał pracowników z nawykami do tradycyjnych form pracy i problemy osobowe. W piśmie do JM Rektora z dnia 21 II 1992 roku sygnalizował zastaną sytuację. Informował władze Uczelni: o niepokojącym stanie technicznym budynku Biblioteki przy ulicy Parkowej 1, dużych trudnościach lokalowych, o bibliotekach zakładowych, niewłaściwym magazynowaniu historycznych księgozbiorów poniemieckich oraz przywiezionych ze Lwowa z Biblioteki im. Jana Kazimierza. Również w piśmie z 9 III 1994 roku przedstawił końcowe efekty swojej 2 letniej działalności, informując o częściowym wdrożeniu informatyzacji, położeniu okablowania sieci (LAN, Novell) zakupach sprzętu, usprawnieniu funkcjonowania Oddziałów: Czasopism, Informacji Naukowej, Bibliotek Zakładowych, Gromadzenia Zbiorów – Sekcji Darów, innych osiągnięciach i podjętych dalszych pracach.

Niestety utrudnienia niektórych procesów biblioteczno-informatycznych w bibliotece medycznej w oparciu o doświadczenia uczelni technicznej nie powiodły się. Rada Biblioteczna AM na posiedzeniu w dniu 21 III 1994 roku zajęła negatywne stanowisko

odnośnie dyrektora, podając w sprawozdaniu ogólnikowe sformułowania. Efekt tego był taki, że zmuszony został, po wykorzystaniu urlopu dla poratowania zdrowia (3 X 1994-2 I 1995), do powrotu „na tarczy”, jeszcze na 9 lat, w poprzednie miejsce pracy, do uczelni, której był absolwentem. W prężnej i nowoczesnej Politechnice Wrocławskiej, komputeryzacja była zawsze i jest obecnie widoczna na bardzo wysokim poziomie w każdej jednostce organizacyjnej Uczelni.

Członek: Zrzeszenia Studentów Polskich (1955-1965), Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawcze (1964 -), Związku Nauczycielstwa Polskiego (1965-1980, 1982-1991), Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” (1980-1981), Polskiego Towarzystwa Elektroniki Teoretycznej i Stosowanej (1966 -).

Otrzymał odznaczenia: Złotą Odznakę Politechniki Wrocławskiej i Srebrny Krzyż Zasługi.

Spis publikacji

1963

1. Generator pola magnetycznego na zakres częstotliwości od 0,15 do 25 MHz. *Prz. Techn.* 1963 R. 36 nr 12 s. 349-351

Współaut.: Wilhelm Rotkiewicz, ...

2. Survey and questionnaire with regard to method for input arrangements for magnetic aerials. W: *Comments of the Polish National Committee on Document 12A. (Secretariat) 49. International Electric Commission, Venice, May 1963. Venice 1963 s. 5, il.*

Współaut.: ... , Wilhelm Rotkiewicz

1975

3. Głośniki, obudowy i zespoły głośnikowe – zestawienie bibliograficzne. *Kom. Inst. Telekom. PWr.* 1975 nr 42 - 226 s. (raporty serii PRE)

1976

4. Informacja o możliwościach wykorzystania filmu dydaktycznego i naukowotechnicznego w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki PWr. *Kom. Inst. Telekom. PWr.* 1976 nr 35 - 66 s.

1980

5. Red.: Opracowania powiązane z planowymi pracami naukowo-badawczymi realizowanymi w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej zdokumentowane w 1979 r. *Raporty Inst. Telekom. PWr.* 1980 nr U-007/80-46 s.

1981

6. Red.: Opracowania powiązane z planowymi pracami naukowo-badawczymi realizowanymi w Instytucie Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej zdokumentowane w 1980 r. *Raporty Inst. Telekom. PWr.* 1980nr U-002/81-45 s.

Zofia Strożecka-Tichy, Leszek Barg: *Biblioteka Akademii Medycznej. W: Akademia Medyczna we Wrocławiu 1991-1995/przew. kom. red. Andrzej Steciwko. Wrocław 1995 s. 395-397; Leszek Barg, Zofia Strożecka-Tichy, Renata Sławińska: Biblioteka. W: Academiae Medicae Wratislaviensis 1950-2000 / przew. kom. red. Leszek Paradowski. Wrocław 2000 s. 341, 349; Elżbieta Kraszewska: Emerytowani dyrektorzy i kierownicy bibliotek medycznych. *Forum Bibl. Med.* 2009 R. 2 nr 1 s. 33, portr., Ryszard Żmuda: Mgr inż. Stanisław Leczycki dyrektor Biblioteki Głównej AM [we Wrocławiu] w latach 1992-1994. *Gazeta Uczelniana* 2011 R. 17 nr 6 s. 22-23, portr., il.; Tenże: „Leksykon biograficzny uczonych” i „Słownik pracowników bibliotek medycznych” na łamach Forum Bibliotek Medycznych. *Forum Bibl. Med.* 2011 R. 4 nr 2 s. 304, 314; //Archiwum Politechniki Wrocławskiej – akta osob. sygn. 1743/161; Archiwum Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu – sygn. arch. 248; Pisma dyrektora Biblioteki do JM Rektora AM we Wrocławiu z 21 II 1992 (L.dz. 197/92) i z 9 III 1994 (L.dz. 307/94); Materiały i informacje przekazane przez mgr inż. Stanisława Leczyckiego autorowi hasła biograficznego.*

Ryszard Żmuda